

Sygn. akt VI Gz 88/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska (spr.)

Sędziowie SO Zbigniew Krepski, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym we Włocławku z dnia 24 lutego 2016r., sygn. akt V GNC 107/16

postanawia

uchylić zaskarżone zarządzenie

Zbigniew Krepski Małgorzata Bartczak - Sobierajska Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 24 lutego 2016r. Przewodniczący w Sądzie Rejonowym we Włocławku zwrócił pozew wniesiony przez radcę prawnego na podstawie art. 130² § 1 k.p.c., albowiem nie został należycie opłacony, mimo iż podlegał opłacie w wysokości stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu (k. 44). Powód wraz z pozwem uiszczył opłatę 1.000,00 zł.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie pełnomocnik powoda wniósł o jego uchylenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, a także o zwrot uiszczonyj od zażalenia opłaty, zgodnie z art. 79 ust.1 pkt 1 lit. e ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej u.k.s.c.). Zaskarżonemu zarządzeniu zarzucił naruszenie art. 13 ust. 1 a u.k.s.c. poprzez jego niezastosowanie (k. 50 - 51).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z powołanym przez powoda przepisem art. 13 ust. 1 a u.k.s.c, który wszedł w życie 27 listopada 2015 r. i w przytoczonym brzmieniu obowiązywał w dniu wniesienia pozwu, w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.), opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30,00 złotych i nie więcej niż 1.000,00 zł.

W uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, której art. 7 wprowadził zmianę art. 13 u.k.s.c. wskazano, że wejście w życie proponowanej ustawy będzie pozytywnie oddziaływać na sytuację klientów banków poprzez wyrównanie pozycji podmiotu profesjonalnego i jego klienta w postępowaniu egzekucyjnym. Brak możliwości wystawiania tytułów egzekucyjnych spowoduje konieczność prowadzenia przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo – kredytowe postępowań egzekucyjnego w postępowaniu sądowym. Zapewni to dłużnikom tych instytucji prawo do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd. Dostępność do Sądu w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych ma między innymi gwarantować opłata, której ustawowo określona wysokość nie może przekraczać 1.000,00 zł (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 stycznia 2016 r., sygn. akt V ACz 65/16, z dnia 11 lutego 2016 r. V ACz 111/16).

Jedną z czynności bankowych, wymienioną w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo bankowe jest udzielanie kredytów. W przedmiotowej sprawie powód PROKURA Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. dochodził od pozwanego roszczenia wynikającego z umowy kredytowej zawartej przez pozwanego z (...) Bank S.A. Powód dochodzi zatem roszczenia wynikającego z czynności bankowej, chociaż sam stał się wierzycielem na podstawie umowy przelewu wierzytelności, na mocy której wstąpił we wszystkie prawa dotychczasowego wierzyciela. Pojęcie „roszczenie wynikające z czynności bankowych” rozumieć należy jednak szeroko, przemawia za tym ratio legis wprowadzonej nowelizacji, które podporządkowane jest interesowi klientów banków, jako podmiotom słabszym. Ponadto znowelizowany przepis nie wprowadza rozróżnienia w oparciu o kryterium podmiotowe, co oznacza że wysokość opłaty uzależniona jest od charakteru czynności będącej źródłem zobowiązania („czynność bankowa”), a nie od tego komu aktualnie wynikająca z niej wierzytelność przysługuje.

Wraz z pozwem wniesionym przez profesjonalnego pełnomocnika została uiszczona opłata sądowa w wysokości 1.000,00 zł, a więc w prawidłowej wysokości określonej w art. 13 ust. 1 a u.k.s.c. w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu.

Z powyższych przyczyn zaskarżone zarządzenie Przewodniczącego Wydziału w Sądzie pierwszej instancji o zwrocie pozwu, na podstawie art. 130² k.p.c., nie odpowiada prawu i nie może się ostać.

W konsekwencji podlegało uchyleniu na podstawie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. pierwsze k.p.c. i art. 398 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd I instancji w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c.).

Zbigniew Krepski Małgorzata Bartczak - Sobierajska Joanna Rusińska

Zażalenie nie służy

Z.

1. (...)

2. (...):

-(...),

3. (...)

T. 28.06.2016 r.